

[H. C. Toft.]

den gode position på landbrugsområdet, at vore bedrifter har gennemsnitsstørrelser, der overskrider andre landes, og derfor har vi langt flere produktionsenheder, der har mulighed for at give et rimeligt udkomme til den enkelte.

Vor tilslutning til fællesmarkedet har animeret mange til nye initiativer, og vi ser da også ud over landet mange, der på baggrund af de bedre indtjeningsforhold for det danske landbrug er gået i gang med investeringsopgaver, der også fremover skal sikre konkurrenceevnen over for andre landes producenter. Den fortsatte afvandring fra landbrugserhvervet nødvendiggør også anvendelsen af flere og flere maskiner og af automatik.

Lovforslaget tilsigter en støtte til modernisering af jordbrugsbedrifterne. Ved en gennemgang af forslaget får man absolut ikke et klart billede af, hvem det er, der kan komme i betragtning. Lovforslaget lader i vidt omfang landbrugsministeren alene bestemme. Der er et utal af afgørelser og bemyndigelser og bestemmelser henlagt til landbrugsministeren, uden at vi på det grundlag, der her er fremlagt, har mulighed for at bedømme det.

På baggrund af fællesmarkedets forordninger er vi forpligtet til at indrette vor lovgivning, så den kommer i overensstemmelse med fællesmarkedets regler, men her drejer det sig om et direktiv, der kun er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, mens det overlades til de nationale myndigheder selv at bestemme formen og midlerne for gennemførelsen. På denne baggrund kan landbrugsministeren ikke påpege nødvendigheden af de mange bemyndigelser som følge af vor tilslutning til EF.

Forudsætningen for, at der kan ydes et rentetilskud, er, at bedriften ikke giver en arbejdsindtægt for en heltidsansat, der svarer til den arbejdsindkomst, en lønmodtager kan opnå ved beskæftigelse uden for jordbrugserhvervet i det pågældende område,

eller at en sådan indtægt for jordbrugsejeren ikke kan forventes opretholdt igennem længere tid. Forudsætningen er også, at han skaber sig en udviklingsplan, der vil medføre en sådan forbedring af indtægten, at man i løbet af den periode, der er fastsat, kommer op på et indtægtsniveau, som er fastsat af landbrugsministeren. Det er nemlig landbrugsministeren, der fastsætter de nærmere bestemmelser om beregningen af og sammenligning af indtægten for bedriften og den lønindtægt, der skal sammenlignes med. Det sker ofte, at politikere må høre for, at man ikke i tilstrækkelig grad har gennemtænkt den lovgivning, der gennemføres. Her er i alt fald et område, der må skabes større klarhed om.

Som lovforslaget er formuleret, må man få det indtryk, at det er dem, der ved sparsommelighed og dygtighed har skabt sig forbedrede bedrifter, der stilles udenfor, idet de ikke får mulighed for at komme i betragtning, og det er måske netop i afgørende grad fra disse, man kan forvente initiativer til at skabe et moderne produktionsapparat. Mange af dem har skabt sig indkomstgrundlag og indkomster, som sikkert ligger på højde med de indtægter, landbrugsministeren vil finde frem til at man skal sammenligne med, og dermed falder de altså uden for muligheden for at få moderniseringsstøtte i det hele taget.

De administrative omkostninger ved dette lovforslag er store, et forbrug af mindst 6 mill. kr. for at administrere et dansk rentetilskud på 21 mill. kr. og dertil et tilskud fra FEOGA-fonden på 7 mill. kr. årlig. På denne baggrund finder jeg det i høj grad nødvendigt, at vi ser nærmere på det.

Den indtil 1. april gældende lov giver mulighed for en støtte til landbrugsbyggeri. Der ydes her et rentetilskud på indtil 30 mill. kr., men med en administrationsomkostning på 2,7 mill. kr. Det lovforslag, vi her behandler, sætter en ramme, hvorefter vi skulle kunne opnå 7 mill. kr. i FEOGA-støtte hvert år mod en merudgift i Danmark til administration på et sted mellem 3,5 og 4